

get hellere denne Opfordring, som denne Sag har en Forhistorie. Som ærede Medlemmer bekendt, er der gennem de jydsk Hesteavlforeninger dannet et Repræsentantskab, der aarlig holder Møde og drøfter forskellige Ting vedrørende denne Side af Avlen, og disse have da efter gentagne Forhandlinger og efter derom at have nedsat et Udvalg fremsat Forslag om et Avlscentrum for Heste. Det var bygget paa det Princip, som nu til Dels er optaget her i Forslaget — i Erkendelsen af, at man ikke fuldt ud kunde gennemføre, hvad der var tilsigtet den Gang, man oprettede de første Avlsforeninger — paa den Fællesregel, som man kan sige gælder baade for Heste- og Kvægavlforeninger, at man vil søge at finde det bedste Hundyr og igen parre det med det bedste Handyr, som man er i Stand til at skaffe. Imidlertid viste det sig, at naar man var gaaet ud fra, at man kunde dirigere Hoppen til den Hingst, som passede bedst, som havde de Egenskaber, som savnedes hos Hoppen, lod det sig ikke gøre. Det har været drøftet mange Gange, og man har tænkt paa mange Maader for at faa dette System gennemført, thi derom ville alle være enige, at naar dette sker, har man Lov til at vente det bedste Resultat. Det viste sig imidlertid, at man ikke troede at kunne løse denne Opgave paa nogen bedre Maade end ved selv at komme i Besiddelse af et vist Antal Hopper, som det da var Meningen at anbringe paa saadanne Steder i Landet, hvor der var Betingelser for, at de kunde holdes til den Hingst, som det sagkyndige Udvalg mente kunde passe bedst. Og lad mig føje til, at man ved forskellige Lejligheder har søgt at hjælpe den mindre Landbruger, og at man da har ment, at han stod sig bedre ved at køre med Stude end ved, som nu mange gøre, at anskaffe sig svenske eller russiske Heste. Enkelte have villet hjælpe ham ved at foreslaa Told paa disse smaa Heste, for saa fik han dem ikke, og han var jo meget bedre hjulpen med det andet. Jeg er nu af en anden Mening, og selv om jeg maatte erkende, at det maaske ikke i alle Tilfælde var lønnende for den mindre Jordbruger at have saadanne Heste, saa vil jeg dog ikke være med til at agere Forsyn for ham, navnlig ikke ved at fordyre dem. Derimod mener jeg, at hvis man kunde vise ham, at der var noget at gøre ved at finde nogle af Landets egne Heste som Tillægsdyr, kunde det have ikke ringe Betydning, og her er netop en Vej, hvor man delvis kunde løse denne Opgave.

Det har da været Udvalgets Mening, at disse Hopper, som jeg nævnte før, skulde udstationeres, og der havde man tænkt sig, at de ogsaa kunde udstationeres hos de mindre Jordbrugere, der havde Lyst og Lejlighed til at have dem, og som fik en vis Sum — der er angivet en bestemt Sum — i Understøttelse for hver. Det var Tanken med denne Udstationering, at Moderdyrene skulde anbringes der, og Afkommet tages væk og have en omhyggelig Opdræt. Vi staa jo famlende paa dette Omraade den Dag i Dag, der er gjort Tilløb til at faa mere System deri, men det er ikke lykkedes. Vi have i de samlede Hesteavlforeninger vedtaget en Henvendelse til Forsøgslaboratoriet om, hvorvidt der ikke skulde kunne findes en Maade, hvorpaa man kunde godtgøre, hvad der var den billigste, solideste og bedste Maade at opdrætte og fodre de Dyr paa, som vi skulle have enten til dette bestemte Arbejde, eller som vi skulle benytte til Avl. Det var vor Mening, at en saadan Anstalt ikke skulde være et Drivhus, hvor der skulde opklækkes Drivhusplanter. Vi have ogsaa her hørt en berettiget Kritik af Overfedning o. s. v. Det var vor Mening, at Dyrene der skulde plejes godt i hygieinisk Henseende og fodres paa en saadan Maade, at det fuldstændig kunde kontrolleres, og at de gjorte Erfaringer kunde give nyttige Vink for dem, der give sig af med Opdræt. Man endes om at indgaa til Regeringen med et saadant Forslag, og dette ligger allerede noget foran den Tid, da man her i Rigsdagen vedtog Bevillingen om Avlscentrer til Heste, Kvæg og Svin. — Imidlertid har dette Andragende ikke haft nogen let Vej at gaa. Det har været indsendt til Landbrugsministeriet, som har fremsendt det til det kgl. Landhusholdningsselskab, og dette har i sin Tid nedsat et Udvalg til fornyet Drøftelse af Sagen. Af dette Udvalg, som bestod af 3 Medlemmer, anbefalede flere Forslaget paa det varmeste, men til Trods for, at man her i Tinget og i det andet Ting vedtog en Bevilling paa 100,000 Kr. til Avlscentrer for Heste, Kvæg og Svin, bleve Hestene vel nævnte, men fik ikke noget, og de ledende Mænd, som stode i Spidsen for Bevægelsen, satte heller ikke Pris derpaa, naar man ikke kunde faa noget sikrere og bedre Grundlag, end en saa lille Sum kunde afgive. Nu har imidlertid den ærede Kommission, der har haft den Opgave at forberede en Revision af Loven, optaget Forslaget under Form af Opdrætningsforeninger for Heste, og jeg maa sige,